

nedlagt. Og ganske kort tid efter bliver han ansat med løntilskud i et nøjagtig tilsvarende job i et andet øldepot inden for den samme koncern. Det er spild af skatteborgernes penge, chaufføren kan ikke lære noget som helst nyt, det er samme funktion, som han har haft hidtil, og det er et misbrug af ordningen, fordi arbejdsgiveren får en alt for billig arbejdskraft med løntilskud, og der ingen genoptræning finder sted. Og som nævnt genoptjener den chauffør, der er tale om, ikke sin dagpenget, fordi han så får det her løntilskud. Han burde have jobbet på ordinære betingelser.

Er det ikke et eksempel, som kunne få ordføreren til at overveje, at der er ting, der skal gribes ind over for også nu?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jo, men jeg mener, at man som ansvarlig politiker er nødt til at have is i maven, selv om man hører skræmmende, enkeltstående eksempler. God lovgivning kommer ikke af hovsaløsninger, det kommer af, at vi, når vi har brug for at få baggrundsmateriale, så nedsætter nogle uafhængige, helt objektive undersøgelsesinstanser. Og de kommer med en undersøgelse og nogle konklusioner, som vi vil forholde os til.

Så bliver jeg spurgt, om det så betyder, at vi slet ikke vil være med til at tale om noget som helst frem til da. Nej, det betyder det ikke. Jeg har forstået, at reformen »Flere i arbejde« sidst på året skal revideres eller vurderes på ny i forligskredsen, og der er, som også hr. Bent Bøgsted var inde på, ordet frit og diskussionen fri.

Men jeg appellerer bare til, at man viser lidt ansvarlighed. I stedet for at lave hovsaløsninger på baggrund af enkeltsager vurderer vi, hvor stort problemet er. For der kan ikke være tvivl om – og det er jeg ked af hvis den her debat skal drejes over i – at løntilskud ikke er et dårligt beskæftigelsesinstrument, for det ved vi, at det ikke er. Det virker rigtig godt i mange, mange situationer, og så skal vi ikke ødelægge det instrument, blot fordi vi alle sammen kan komme med nogle enkeltstående dårlige eksempler eller uheldige eksempler.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Det er efterhånden sagt nogle gange fra talerstolen her i dag, at ansættelse med løntilskud er en af de mest effektive måder at få ledige tilbage i et almindeligt job på. Det viser tallene, det er indiskutabelt.

I forliget »Flere i arbejde«, som Det Radikale Venstre jo også er en del af, er beskæftigelse med løntilskud et af de arbejdsmarkedspolitiske instrumenter, der kan spilles på, når AF eller kommunerne skal arbejde for at få en ledig tilbage i beskæftigelse.

Men jeg synes, det er vigtigt at få fastslået her i salen, at det altså kun er et af de instrumenter, som bliver nævnt. Der er også andre instrumenter i orkesteret, herunder uddannelse og opkvalificering. Personlig er jeg af den opfattelse, at beskæftigelsesministeren har spillet så højt på løntilskudsinstrumentet, at det har overdøvet orkesteret i en sådan grad, at lyden er blevet temmelig skinger.

I forligsteksten er der lagt adskillige regler ind, der skal forhindre, at løntilskudsjob giver unfair konkurrence for virksomheder eller/og sender folk i almindelige job ud i ledighed.

Alligevel sker begge dele, fordi forligets indhold ikke administreres korrekt af regeringen og af kommunerne. Det har vi senest i februar fået statsrevisorernes ord for.

I de mest absurde tilfælde har jeg hørt om mennesker, som mister deres job den ene dag og sendes ud i ledighed for kort tid efter at blive ansat i aktivering med løntilskud på den samme virksomhed i et fuldstændig tilsvarende jobindhold. Det er et af de eksempler, som også hr. Eigil Andersen har nævnt tidligere i dag.

Det er selvfølgelig det ekstreme, det er ikke det normale.

Men til gengæld er det blevet ganske almindeligt, at når en pedel går på pension eller en pædagogmedhjælper har fået nyt job, så besættes hans eller hendes job i mange tilfælde med en eller flere personer med løntilskud. På den måde bliver helt almindelige job konverteret til løntilskudsjob, og lad mig bare slå fuldstændig fast: Det var ikke det, vi havde i tankerne, da vi gik ind i forliget.

Jeg er fortsat overbevist om, at »Flere i arbejde« giver staten og kommunerne de rigtige instrumenter i beskæftigelsesindsatsen. Men jeg er også overbevist om, at de ikke bliver brugt i overensstemmelse med forligsteksten. Der sker både fortrængning og konkurrenceforvridning.